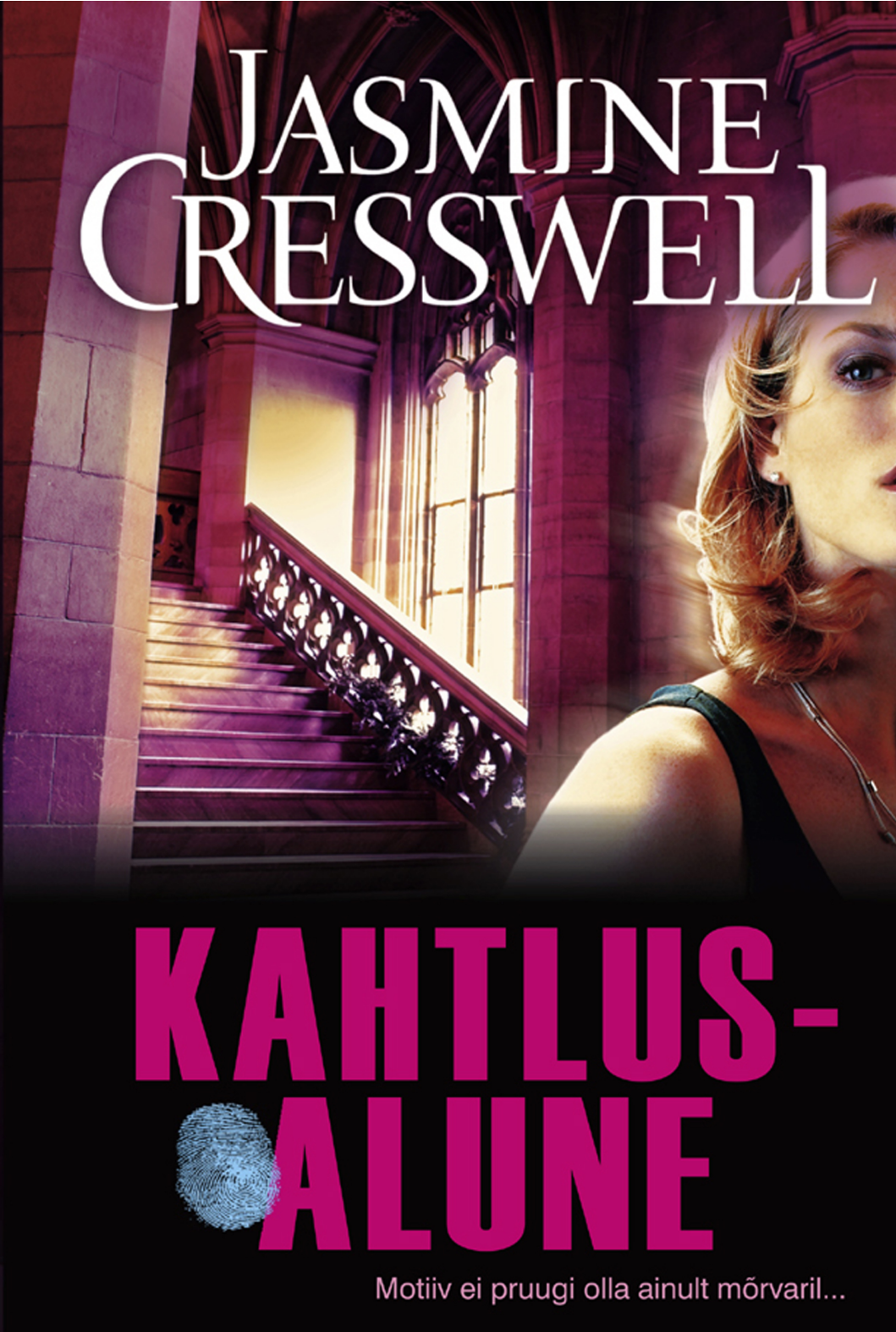

JASMINE
CRESSWELL

KAHTLUS-
ALUNE

Motiiv ei pruugi olla ainult mõrvaril...

Üks

Denver, Colorado, esmaspäev 7. august

Liam Raven heitis pilgu tema kõrval voodis magavale naisele ja üritas tema nime meelde tuletada. Talle meenus häguselt, et naisele meeldis lumelauaga sõita. Mees oli kindel, et naine õppis meditsiinõeks. Naise nime ta siiski meenutada ei suutnud.

Liami mobiil helises – see oli tema töönumber – ning päästis mehe liiga sügavale oma psüühika tumedatesse sügavikesse laskumast. Ta oli helina eest tänulik. Eneseanalüüs oleks tal kindlasti painajaid tekitanud, aga jumal tänatud: töö pakkus tavaliselt usaldusväärset tuimestust.

Liam libistas end voodist välja ja avas mobiiltelefoni klapi. Austusest endiselt magava Nimetu vastu ootas ta, kuni oli elutuppa jõudnud, ja vastas: „Liam Raven kuuleb.”

„Jumal tänatud, et teid kätte sain. Siin Chloe Hamilton.” Telefoni teises otsas asuv naine tõmbas kuuldavalt õhku kopsudesse, aga tema hääli oli ikka veel ebakindel. „Kas te mäletate mind?”

KAHTLUSALUNE

Käisin paar kuud tagasi teie juures. Palusin teilt abi lahutuse algatamise suhtes...”

„Ma mäletan teid väga hästi, proua Hamilton.” Isegi Liam Colorado rikkastest ja kuulsatest koosnevat klientuuri arvestades oleks raske olnud unustada naist, kes oli suusaaladel neli olümpia-medalit võitnud ning abielus Denveri linnapeaga. Rääkimata sellest, et Chloe Hamiltonil oli sedasorti nõtket sportlik keha, mis kahtlemata tekitas tõsist iha igas elavas heteroseksuaalses mehes.

„Me arutasime, kuidas asjaajamist kohtuotsuse saavutamise ni konfidentsiaalsena hoida,” ütles Liam, andes Chloe’le teada, et tal oli nende eelmine kohtumine tõesti meeles. „Lõpuks otsustasite siiski oma tütre pärast abikaasa juurde jääda. Kuidas ma teid aidata saan, proua Hamilton?”

„Jason on surnud,” pahvatas naine allasurunud nuuksatuste vahepeal. „Ta on... mõrvatud.”

Denveri linnapea oli *mõrvatud*? Püha rist! Liam surus hüüatuse maha. „Tunnen teile kaotuse puhul sügavalt...”

„Mina olin see, kes ta leidis. Tulin alumisele korrusele ja ta lamas meie keldikorruse meediaruumi põrandal. Kõik kohad olid verd täis. Kõik seinad. Põrand. Jumal, see oli kohutav.” Chloe’ selgitus lagunes lühikesteks närvilisteks purseteks ja Liamile tundus, nagu oleksid naise hambad plagisenud.

„Verd oli nii palju.” Chloe’i häälel vaibus sosinaks. „Mu jumal, verd oli nii palju.”

Liam hakkas kärmelt rääkima. „Kas te olete politseisse teatanud? Arstile helistanud?” Arst võis Chloe’t aidata, isegi kui tema abikaasa heaks enam midagi teha ei saanud.

„Politsei arvab, et mina tapsin ta.” Hirmust kalgid sõnad paiskusid välja. „Ma olen kindel, et nad arreteerivad mu. Mul on kohe advokaati vaja. Ma ei saa lasta end vanglasse panna, isegi

mitte paariks ööks. Sophie kaotas just... ta kaotas just oma isa. Ta ei saa minust ka ilma jääda. Ta lihtsalt ei saa.”

Sophie pidi Chloe’ tütre nimi olema. Liam polnud last kunagi näinud ega suutnud tema vanust meenutada. Eelkooliealine, mõtles mees. Kolmene või neljane? Ta jätkas kiiresti. „Kas politsei on praegu teie juures?”

„Ainult paar vormis politseinikku, kes kuriteokohta valvavad ja ajakirjanikke eemal hoiavad. Nad viisid...” Naine jäi vait ja alustas uuesti. „Nad viisid Jasoni surnukeha juba ära.”

„Proua Hamilton, mida te iganes teete, ärge politseile midagi rääkige. Mitte midagi, saite aru? Kui nad teie nime küsivad, peate selle ütleva, aga see on kõik. Pole tähtis, kui ohutud politseinike küsimused tunduvad, ärge vastake neile. Mõrvajuurdluses peetakse abikaasat ja ohvri lähisugulasi sageli kahtlusallusteks. Kui teil pole raudkindlat alibit...”

„Ma olin terve öö siin,” ütles Chloe. „See pidi juhtuma... Jason pidi tapetama, kui ma magas.”

Naine magas – kui ta just meest ei tapnud, mõtles Liam küüniliselt, kuid hoidus igasugusest sarkasmist hääles. „Proua Hamilton, antud olukorras peate eeldama, et te olete peamine kahtlusallane. Selles pole võimude poolt midagi isiklikku. Lihtsalt rutiinne politseitöö juurdelse varases staadiumis.”

„Mulle tundusid nende kahtlused palju enam kui rutiinsed.”

Nojah, ilmselt sellepärast, et kõik tõendid osutasid naisele, mõtles Liam. Ometi ei puutunud see asjasse. Süüdi või mitte, tema nõuanne Chloe Hamiltonile jäi samaks: hankigu kogenud kriminaalasjade advokaat ja ärgu õelgu sõnagi.

Liam rääkis reipal toonil. „Arvestades, et me räägime väga silmapaistva kodaniku mõrvast, saadab politseijaoskond üsna varsti ühe või rohkem oma vanemuurijatest teid küsitlema. Mida

iganes need uurijad küsivad – isegi kui see on midagi nii lihtsat nagu kuupäev või kellaaeg – öelge neile, et peate enne vastamist oma advokaadiga nõu pidama. Saite aru?”

„Jah, ma saan aru. Aga see nõuanne on ilmselt hiljaks jäänud. Ma vastasin juba tuhandetele eilset ööd puudutavatele küsimustele.”

Liam raputas pead ja oigas hääletult. Teda hämmastas pidevalt, kuidas isegi elukogenud ja haritud inimesed ei suutnud kasutada oma õigust vahetult pärast kuritööd vaikida. Ta üritas naist sellest hoolimata rahustada. Praegu polnud sellest midagi kasu, kui Chloe’ stressi süvendada, öeldes talle, et ta oli põhjalikult puusse pannud.

„Ilmselt ei tekitanud see tõsist kahju.” Naise tütre pärast lootsis Liam, et see polnud täiesti vale. Kui südamest tahts lapse elu ära rikkuda, ei teadnud Liam paremat moodust, kui lasta ühel lapsevanemal teine ära tappa. Lapsepõlv kinni istuva emaga ei kuulnud ka just ideaalsete kasvutingimuste juurde.

„Hoolitsege selle eest, et te rohkem enam ühelegi küsimusele ei vasta, enne kui juriidiline nõustaja teiega on, eks ole?”

„Hea küll. Saan aru.”

„On teil pliiats ja paber?”

„Ilmselt kuskil on.” Naise hääli hajus ja Liam kujutas ette, kuidas ta hädase pilguga toas ringi vaatas, ikka veel liiga sügavas šokis, et ümbritsevast vähegi selgesti aru saada. Liamit üllatas, kui selged olid tema mälopildid Chloe’st. Ilmselt oli naine talle neli kuud tagasi veel sügavama mulje jätnud, kui mees arvas.

„Siin kusagil peab pliiats olema,” pomises naine.

„Te peate kindlasti mingi kirjutusvahendi leidma. Ma ootan, kuni te otsite.”

Möödus terve minut, enne kui Chloe uuesti toru võttis. „Aitäh, et ootasite, härra Raven. Andke andeks. Ma ei ole tavaliselt nii korratu. Ma leidsin sulle.”